

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

18e jaargang nummer 2

juli 2008

De Bijbel en de Staat Israël

door A. Klein Haneveld Sr., 1949/1950

Israëls terugkeer naar het land der vaders moet niet alleen afgekeurd worden, omdat het volk nog onbekeerd en ongelovig is. Ook overigens is het de tijd nog niet voor het Joodse volk om zich in Kanaän te vestigen; ook niet voor een bekeerde Israëliet! Pas als het tegenwoordig dienstwerk van Christus in het hemels heiligdom geëindigd zal zijn en Hij als Hogepriester naar het voorbeeld van Melchizedek uitgaat om Zijn volk in de naam van de allerhoogste God te zegenen, is voor Israël de tijd gekomen om weer naar Palestina te gaan. Dan zal Christus zelf Zijn engelen uitzenden om Zijn uitverkorenen van heinde en ver bijeen te vergaderen! ^{Mat. 24:29-31} Dit wijst op niets minder dan een totale verandering van heilsbedeling; een verandering in de wijze waarop God met de mens handelt.

Het is opmerkelijk dat er aanvankelijk onder de Joden zelf waren, die zich tegen het Zionistisch streven kantten, en wel op godsdienstige gronden. Het eerste pionierswerk in Palestina is dan ook bijna geheel door het niet-godsdienstige deel van het volk verricht. De religieus-gezinde Israëlieten hielden zich afzijdig. Orthodoxe rabbijnen veroordeelden de terugkeer als een eigenmachtig ingrijpen in de plannen Gods. De godsdienstig-politieke partij, de Agoedath-Jisraël, verzette zich in het begin met alle macht tegen de wederopbouw van Palestina, die naar haar

mening uitgesteld moest worden totdat de Messias gekomen zou zijn.

Ziende het aanvankelijk succes van de wederopbouw, maar vooral gedwongen door de zware stormen die het Joodse volk inmiddels geteisterd hebben, heeft de partij haar houding gewijzigd. Zij besloot de Joodse staat te erkennen en aan het openbare en politieke leven deel te gaan nemen.

Toch was haar opvatting volkomen juist en in overeenstemming met Gods Woord; pas op Gods tijd, en dat is na de wederkomst van Christus, zal Israël definitief en glorieus worden hersteld.

Zie bijvoorbeeld Matt.24:31. En in het Oude Testament Jes.11:11: "te dien dage", d.i. als Christus Zijn vredetijd opgericht heeft. ^{vs. 1-10} Dat zal dus zijn in een nieuwe heilsbedeling!

Israël en de Gemeente

Als wij daarop nog wat dieper ingaan, moeten wij wijzen op het onderscheid tussen Israël en de Gemeente van Christus, zoals ook "Het Zoeklicht" daarop zo terecht voortdurend de nadruk legt. De Gemeente is geen voortzetting, ook geen gewijzigde voortzetting van Israël. De Gemeente van Christus nam een aanvang op de Pinksterdag in Hand. 2, waar de discipelen van de Heer Jezus door de uitstorting van de Heilige Geest tot één lichaam werden gedoopt. ^{1Kor. 12:13} Van toen af werd, na nog een laatste aanbod aan het Joodse volk ^{Hand.3} en aan de leidlieden in Jeruzalem, ^{Hand.4} Israël door God terzijde gesteld.

Voortaan neemt de Gemeente van Christus de plaats van Israël in als Gods getuige op aarde.

Sedert de torenbouw van Babel is de mensheid in tal van volken verdeeld. Onder hen werd Israël door God uitgekozen om Zijn volk te zijn en Zijn Naam te bewaren. De Gemeente van Christus daarentegen is genomen uit Israël zowel als uit de volken, om een hemels volk te vormen, met een hemelse hoop, een hemelse toekomst en hemelse zegeningen. ^{Ef. 1} Afgezien van de prozelieten, die zich uit andere volken bij Israël aansloten, werd men Israëliet door natuurlijke geboorte,

uit Israëlietische ouders. In de Gemeente van Christus komt men niet door natuurlijke geboorte, maar door een geestelijke geboorte, door de wedergeboorte uit water en Geest; de wedergeboorte uit het onvergankelijke zaad van Gods Evangelieboodschap. ^{1Pet. 1:23-25}

Wanneer in de dagen van het Oude Testament een Israëliet zich tot God bekeerde, werd hij van een goddeloze Israëliet een godvrezende Israëliet, maar een Israëliet was en bleef hij als tevoren. Wanneer echter thans een Israëliet de Heer Jezus aanneemt als zijn Heiland en Verlosser, wordt hij door de Heilige Geest toegevoegd aan Gods hemels volk, de Gemeente, het lichaam van Christus, en verliest voor God zijn bijzondere positie als Israëliet. Want in de Gemeente is noch Jood noch Griek: daar geldt geen natuurlijke afstamming meer, allen zijn één in Christus Jezus. ^{Gal. 3:28}

Het Jood-zijn heeft te maken met dit aardse, natuurlijke leven, het leven in vlees en bloed. Het Christen-zijn daarentegen heeft te maken met het eeuwige leven, het leven des Geestes, dat in de opgestane Christus is.

De verdeling der mensheid in volken en natiën (waarvan Israël er een is) is een gevolg van 's mensen zonde en blijft dan ook beperkt tot deze aarde. In de hemel zullen geen volken meer zijn; daar is ook geen Israël meer. Daar zijn alleen verlostes zondaren, bekleed met het lichaam der opstanding: een geestelijk, hemels lichaam. Dat is een geheel nieuwe bestaanswijze!

Een Christen, ofschoon nog in een aards lichaam, behoort reeds nu de hemel toe. Hij is reeds thans een burger van de hemel. ^{Fil.4:20} Daarom kan er in de gemeente van Christus geen onderscheid meer bestaan tussen Jood en Griek. Christenen uit de Joden kunnen geen enkel voorrecht boven hun mede-Christenen bezitten.

En daarom ook kan er, zolang deze heilsbedeling duurt, voor het volk Israël als zodanig onmogelijk een toekomst zijn.

In zoverre hebben prof. Aalders en andere theologen gelijk, als zij de gedachte aan een bevoorrechte positie van het Joodse volk in deze tegenwoordige bedeling afwijzen. Indien er, naar Gods raadsbesluit, nog een toekomst voor Israël als volk is weggelegd, dan is dat alleen mogelijk nadat de tegenwoordige bedeling geëindigd zal zijn en de Gemeente van Christus van de aarde is weggenomen.

Dit zal inderdaad geschieden. De Gemeente wordt weggenomen van de aarde. ^{1Thes. 4:17} Dan komt er plaats voor een nieuwe heilsbedeling, en daar hebben genoemde theologen helaas geen oog voor. Zoals Israël eenmaal plaats gemaakt heeft voor de Gemeente, zo zal dan wederom de Gemeente plaats maken voor Israël. Dan komt er ruimte voor Israëls bijzondere heilsverwachting op aarde.

Het voorbeeld van Abraham

Gelovige Israëlieten van vandaag mogen zich spiegelen aan het geloof der Israëlitische aartsvaders.

Toen Abraham aangekomen was in het land dat de Heer hem wijzen zou, heeft hij door de omstandigheden en door bepaalde openbaringen Gods allengs en steeds duidelijker leren verstaan, dat er van een inbezitneming van het "beloofde land" voor lange tijd nog geen sprake zou zijn, en dat hij persoonlijk dat niet beleven zou.

A. Door de omstandigheden: immers heeft hij nog jarenlang op de geboorte van een zoon moeten wachten. Bovendien was het toegezegde land in vreemde handen; de Kanaänieten hadden er zich gevestigd.

B. Door openbaringen Gods: Abrahams nageslacht zou in een vreemd land tot slavernij gebracht en pas na vierhonderd jaar door Gods hand daaruit gered worden. Hijzelf zou, in goede ouderdom, begraven worden, en derhalve de inbezitneming van Kanaän niet beleven. ^{Gen. 15} God gaf hem dus persoonlijk geen erfdeel in het land, zelfs niet een voet. ^{Hand. 7:5}

Wat heeft Abraham toen gedaan? Heeft hij toch getracht bijvoorbeeld alvast een deel van het land in rechtmatig bezit te krijgen? Hij had misschien terrein kunnen kopen, en daar huizen kunnen bouwen voor zich en zijn talrijk dienstponeel. Zou dat geloof zijn geweest? Het zou een misplaatst "vooruitlopen" geweest zijn op wat God zelf eenmaal doen zou; een "vooruitgrijpen" op Gods plannen en Gods tijd. Het geloof wacht steeds geduldig op Gods tijd en op Gods daden.

Neen, Abraham heeft zich niet alvast een deel van Kanaän ten eigendom verworven, of ook maar trachten te verwerven. Hij heeft er niet aan gedacht, alvast een stad te grondvesten.

"Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Izak en Jakob, die medeërfgenen waren van dezelfde belofte; want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de Ontwerper en Bouwmeester is." Hebr. 11:9, 10

Slechts eenmaal heeft Abraham een stuk grond in Kanaän gekocht. Het was om een graf te hebben voor zich en zijn familie. Maar hoe bewijst deze ene uitzondering, hoe zeer hij, voorlopig, van het bezit van het hem beloofde land had afgezien! Hij kocht er een erfgraf! Waarin niet alleen zijn vrouw en hij, maar straks ook Izak en Jakob met hun vrouwen zouden begraven worden. Hij beled tegenover de zonen Heths: *"Ik ben een vreemdeling en inwoner bij u; geef mij een erfbegravenis bij u."* Gen. 23 Hij wilde wachten op de opstanding uit de doden! Straks zal hij wederkomen in het gevolg van de Heere Jezus, in een nieuw, verheerlijkt lichaam, om op een veel heerlijker wijze Kanaän in bezit te nemen dan anders mogelijk zou zijn geweest.

Naar het voorbeeld nu der aartsvaders behoren de Joodse Christenen van vandaag in het geloof af te zien van Erets-Israël en het aardse Jeruzalem, omdat daarvoor in de tegenwoordige tijd geen plaats is in het

raadsplan van God. Zij behoren geen land te kopen en zich geen woonplaats te verkiezen in Palestina met het oog op Gods toezeggingen aan Israël. Laten zij, met alle Christenen, de blik richten naar het hemels Kanaän, en uitzien naar de stad die fundamenten heeft, welke Kunstenaar en Bouwmeester God is.

Die noodzaak is trouwens voor hen nog veel duidelijker en dringender dan voor de aartsvaders. Abraham ontving nooit een rechtstreekse openbaring omtrent de hemelse stad en een hemels vaderland. Wij lezen in Genesis alleen maar van beloften aangaande het aardse Kanaän. Door het geloof echter, en door zijn dagelijkse omgang en gemeenschap met God, leerde hij naar een hemelse stad en een hemels vaderland uitzien. Zijn geloof deed er hem als het ware naar raden, en liet ze hem zien als uit de verte. En hij heeft zich niet vergist! Daarom schaamde God zich niet om de God van Abraham genoemd te worden, want Hij had hem inderdaad een stad bereid. Hem, en de andere aartsvaders en -moeders! Hebr. 11:13-16

Christenen daarentegen bezitten wel een rechtstreekse openbaring aangaande de hemelse stad. Het evangelie, dat hun gebracht werd, en waardoor zij behouden zijn geworden, maakte hen van meet af bekend met de hemel en zijn heerlijkheid. Het verbond hen, door het geloof, met een hemelse Christus, een opgestane Christus aan de rechterhand Gods. Het leerde hen zingen:

Hoog omhoog, het hart naar boven;
hier beneden is het niet!
't Ware leven, lieven, loven
is maar daar men Jezus ziet!

Indien dan de aartsvaders, met verloochening van het aardse Kanaän, hun verwachtingen op een hemels vaderland gericht hebben, hoeveel te meer behoren Christenen dat dan te doen; dit geldt met name de Christenen uit Israël!

Joodse Christenen in het Nieuwe Testament

Want aan wie is de Hebreeënbrief gericht? De titel zegt het wel, en de inhoud getuigt het evenzeer. Hij is gericht aan Joodse Christenen, die nog in verbinding staan met de Joodse eredienst en de nationale aspiraties van het Joodse volk.

Dat er zulke Christenen geweest zijn leert het Nieuwe Testament duidelijk. Zij waren ijveraars voor de wet van Mozes, en wilden zelfs de Christenen uit de heidenen er wel toe brengen, die eveneens te gaan onderhouden. Hetgeen God genadig verhinderde. Hun erkende leider was Jakobus, de broeder des Heeren.

Jarenlang heeft God deze vorm van Christendom in grote lankmoedigheid verdragen, maar in de Hebreeënbrief kwam een laatste waarschuwing tot hen om dit door God verworpen godsdienstig-Joodse systeem te verlaten. Heel het betoog van de brief loopt kennelijk uit op de vermaning van Hebr. 13:13: "Laat ons derhalve tot Hem uitgaan buiten de legerplaats"(d.i. bui-

ten het Joodse systeem), namelijk tot Jezus, die buiten de poort van Jeruzalem geleden heeft om door Zijn eigen bloed Zijn volk te heiligen.

De Joodse Christenen van die dagen moesten verstaan dat zij "deelgenoten der hemelse roeping" waren ^{3:1} en derhalve geen verwachtingen mochten koesteren aangaande een aards vaderland. Zij moesten hun Joodse nationale verlangens prijsgeven en hun oog richten op het hemels vaderland en het hemelse Jeruzalem.

Aan de vooravond van de verwoesting van het aardse Jeruzalem, dat zijn Messias had uitgeworpen en gekruisigd buiten de poort, werden zij opgeroepen om dan nu eindelijk uit het Joodse godsdienststelsel uit te gaan.

"Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige."

^{13:14} Zij moesten begrijpen, dat zij gekomen waren tot "de stad des levenden Gods, het hemelse Jeruzalem."
^{12:22}

Nu er sinds kort weer een "Staat Israël" is, nog wel met Jeruzalem als hoofdstad, en er onder hun geestdriftige voorstanders helaas ook gelovige Christen-Joden zijn, krijgt de brief aan de Hebreeën weer een onverwachte betekenis en kracht.

De vermaningen om de hemelse stad te zoeken, en te bedenken dat Jezus buiten de poort van het aardse Jeruzalem geleden heeft, zijn rechtstreeks op hen toepasselijk.

Er schijnen tegenwoordig in Palestina al Joden gevonden te worden, die belijden in Jezus te geloven als hun Verlosser en Zaligmaker, maar die weigeren zich te laten dopen, omdat zij dit beschouwen als een deserteren uit de gemeenschap der nog ongelovige Joden! Welk een droevige verwarring der geesten, waaraan het waan-idee dat de tegenwoordige terugkeer der Joden naar Palestina overeenkomstig Gods wil zou zijn, maar al te gretig voedsel geeft! Laten dezulken toch eens de ernstige vermaning in Hebr.10 ter harte nemen:

"Indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkentenis der waarheid zijn gekomen, blijft er geen zondoffer meer over, maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspannigen zal verteren. Indien iemand de wet van Mozes te niet doet, wordt hij zonder meededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen. Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed des verbonds, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht, en de Geest der genade gesmaad heeft?"

Wij mogen verwachten, dat over enige tijd de Joden ook in het bezit van het oude stadsgedeelte van Jeruzalem zullen zijn, dat nu (1950) nog in handen der Arabieren is. Dan zal de plek waar eenmaal Salomo's tempel stond weer Joods bezit zijn. Wij behoeven er niet aan te twijfelen, dat zij dan de Omar-

moskee zullen neerhalen en er een Joodse tempel zullen doen verrijzen, waarin ook dienst zal gedaan worden. Men zegt, dat de plannen hiervoor reeds lang gereed zijn.

Hoe dit ook zij, de Bijbel laat over dit herstel van tempel en eredienst geen twijfel. Het is alleen niet zeker, dat dit reeds gebeuren zal tijdens de tegenwoordige heilsbedeling, voor de komst van Jezus om Zijn Gemeente tot Zich te nemen. Mocht dit wel zo zijn, dan zullen ook andere hoofdstukken uit de Hebreeënbrief weer een kracht van toepassing krijgen als zij sinds de dagen dat zij geschreven werden niet weer gehad hebben. Dan gelden voor Joodse Christenen, die zich met de nationaal-godsdienstige aspiraties van Israël inlaten, rechtstreeks de hoogst ernstige vermaningen van Hebr.6 om niet af te vallen, en niet de Zoon van God opnieuw te kruisigen!

In welk een merkwaardige tijd leven wij toch! Als wij de geschriften der broeders lezen, die meer dan een eeuw geleden reeds al deze dingen zo helder gezien en uit het Woord Gods belicht hebben, dan is het duidelijk dat zij niet hebben verwacht, dat nog in deze bedeling de Joden een onafhankelijke staat in Palestina zouden vestigen. Toen was er nog voor lange jaren van een Zionistische beweging onder de Joden geen sprake.

Toen ik bijna een halve eeuw geleden met deze geschriften kennis maakte en mij de ogen opengingen voor Is-

raëls toekomst - welk een gezegende tijd was dat! - had ik nooit gedacht de vestiging van een onafhankelijke Staat Israël in Palestina nog te zullen beleven. Ik verwachtte eerder de wederkomst van Christus ten behoeve van Zijn Gemeente. Nooit heb ik eraan gedacht, dat de Hebreeënbrieff nog eens zulk een rechtstreekse betekenis en kracht zou krijgen als hij nu gekregen heeft en misschien in de naaste toekomst nog meer krijgen zal.

Als ik deze dingen overleg, dringt zich één gedachte met kracht aan mij op: Jezus komt! Hij komt spoedig!

"Want nog een korte, korte tijd, en Hij die komt, zal er zijn, en niet op Zich laten wachten, en Mijn rechtvaardige zal uit het geloof leven, maar als hij nalatig wordt dan heeft Mijn ziel in hem geen welbehagen." Heb. 10:37, 38

Die hope kan alleen ons geven volharding in de aardse strijd. Mocht onze blik steeds zijn geheven tot U, o Heer der heerlijkheid! Versterk toch ons geloofsvertrouwen; Gij gaaft uw Geest ten onderpand, 't geloof verwissel' in aanschouwen; Doe, Jezus, haast Uw woord gestand!

Aansporen of tegenhouden?

Christen-Joden hebben zich verre te houden van het Zionistische streven en van alle Joods-nationale idealen onzer dagen. Dat nationalistisch streven, als het in Bijbels licht gezien wordt, is zonde, is verzet en opstand tegen God.

Hoe kan een Christen, ook een Christen-Jood, daaraan meedoen, of er zelfs maar sympathiek tegenover staan? Zijn roeping zal veeleer zijn om iedere Israëliet, die uit nationalistische motieven naar Palestina wil verhuizen, daartegen ernstig te waarschuwen en hem er van af te houden.

Het feit dat uit het Woord van God te voorzien was, dat de Joden in ongelof naar Palestina zouden wederkeren (Gelovige Schriftonderzoekers hebben dat meer dan honderd jaar geleden voorspeld!), is nog geen reden om die wederkeer te bevorderen of aan te moedigen en te steunen.

De Schrift leert ook, dat de nu teruggekeerde Joden in Palestina, in felle opstand tegen God en Christus, zich onder leiding van de antichrist zullen stellen, ja hem zullen aanbidden. Brengt dat voor Christenen dan misschien ook de roeping mee, om de komst van de antichrist te bevorderen?

Of moeten zij die niet veeleer tegenhouden? Hier is het stellen van de vraag toch zeker voldoende om haar ook te beantwoorden! Hebben wij niet juist dankbaar te zijn, dat de komst van de antichrist tot nu toe nog tegenhouden wordt?

"En nu, wat hem weerhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde op zijn eigen tijd. Want de verborgenheid der wetteloosheid is reeds in werking; alleen hij die hem nu weerhoudt, zal dit

doen totdat hij uit het midden zal weggenomen zijn. En dan zal de weteloze (= de antichrist) geopenbaard worden." ^{2Thes. 2:6-8}

Wij verblijden ons, als de toespitsing van het kwaad in deze wereld nog weerhouden wordt; tegengehouden door Gods Geest, door de macht van Gods Woord, door het getuigenis van Gods kinderen.

Wij verblijden ons, als het optreden van de antichrist nog weerhouden wordt, en als de Jood zich weerhouden laat om naar Palestina te gaan. Want deze weerhouding betekent een verlenging van de mogelijkheid om onder de mensen het Evangelie te verkondigen, een verlenging van de dag der genade voor een wereld, die welhaast rijp is voor het oordeel!

De Schrift leert ons ook, dat eerlang het oude Romeinse rijk in een nieuwe vorm herrijzen zal.

Ik onderschrijf gaarne wat het Zoeklicht daaromtrent leert. (Zie mijn brochure "De Toekomst van de volken der aarde" Den Haag, 1914).

Ik geloof ook, dat het herstel van dat rijk (eveneens meer dan een eeuw geleden door Schriftonderzoekers voorspeld) in onze dagen krachtige vorderingen maakt. Maar is dat een reden om naar het opkomen van dat "beest uit de afgrond" ^{Op. 13:1; 17:8} met verlangen uit te zien, of er zelfs steun aan te verlenen misschien?

Laten wij veeleer bidden dat zijn optreden nog tegengehouden moge worden, want het zal een ondraaglijke tirannie uitoefenen, zoals nog nimmer in de wereldgeschiedenis is vertoond!

Zo kan een Christen evenmin met sympathie tegenover het nationalistisch streven van het Joodse volk staan. Het herstel van de Staat Israël is waarlijk geen "verblijdend" verschijnsel; integendeel, wie Israël waarlijk lief heeft, moet zich over de loop der dingen bedroeven!

Voor sommigen moge het misschien een oorzaak van blijdschap (of moet ik zeggen: sensatie?) zijn, te ontdekken dat wat door onderzoekers der Bijbelse profetieën reeds lang voorspeld is, nu ook werkelijk gebeurt. Maar dat bewijst alleen, dat men die voorspelling eigenlijk nooit werkelijk geloofd heeft!

Voor wie de profetieën echt gelooft, is hun vervulling de gewoonste zaak van de wereld, en geen verrassing meer.

Het doel der profetieën

Waartoe heeft God ons Zijn profetieën eigenlijk gegeven?

Om onze nieuwsgierigheid omtrent de afloop der dingen te bevredigen?

Om onze ijdelheid te strelen, zodat wij ietwat zegevierend kunnen zeggen van tijd tot tijd: zie je wel, het gaat net zoals ik altijd op grond van Gods Woord voorspeld heb?

Natuurlijk, als een profetie wordt vervuld, dan is die vervulling een bewijs voor haar waarheid. Maar een Chris-

ten heeft dat bewijs niet nodig. Hij gelooft de profetie!

Doch God laat ons in de profetie de toekomstige en uiteindelijke ontwikkeling van de beginselen der wereld zien, opdat wij des te beter de verdorvenheid dier beginselen zouden onderkennen, en er ons van gescheiden zouden houden.

Noach werd "door Goddelijke aanspraak vermaand aangaande de dingen die nog niet gezien werden." Met wat voor gevolg? Hij hield zich in zijn wandel gescheiden van de wereld en nam maatregelen tot zijn behoud!

"Door het geloof heeft hij de wereld veroordeeld." ^{Hebr. 11:7}

Allerlei dingen in deze wereld dragen soms een schone schijn, zodat ook gelovigen er door misleid kunnen worden.

Daarom heeft God ons in de profetieën de lijnen getoond, waarlangs het wereldgebeuren zich zal laten ontwikkelen, opdat wij er ons verre van zouden houden.

Hij heeft ons de plannen van het ongelovige, Christus-vijandige Jodendom tevoren bekend gemaakt, opdat wij er niets mee van doen zouden willen hebben!

Het past niemand, en zeker een Christen niet, om zich boven zijn Joodse mede-mensen te verheffen of hen als minderwaardig aan de kant te schuiven. Een Christen belijdt met de Apostel gaarne, dat ook hij eertijds

evenzo "hatelijk" was. ^{Fil. 3:3}

Wij mogen hen echter ook niet gaan idealiseren, of voor hun ware zedelijke toestand de ogen sluiten. Want hun grote zondes Schuld is, dat zij, ofschoon sinds vele eeuwen levend tusschen der Christelijke Kerk, nochtans Christus niet hebben aangenomen, maar Hem zijn blijven verwerpen en haten.

Dat is geen schuld tegenover mensen, maar zonde voor God. Nu zij wederrechtelijk - d.w.z. tegen het recht Gods in - het land hunner vaders weer in bezit genomen hebben, en zonder Christus hun nationaal bestaan weer gaan opbouwen, moeten zij noodzakelijk geheel een prooi van de satan worden, en zullen straks rijp zijn om de antichrist - in zekere zin de incarnatie van de satan - als hun leider en koning te erkennen.

Ontvankelijkheid voor het evangelie

Laten wij bidden voor Israël zoals Paulus voor hen bad: niet een gebed voor de vrede van Jeruzalem en het welslagen van de opbouw van de Joodse staat. Maar: "een gebed om hun behoud!" ^{Rom. 10:1} Laat ons dan niet, op grond van verkeerd begrepen Bijbelplaatsen, geestdriftig worden voor de Joods-nationale idealen. Niet op Palestina, maar op Christus moeten wij de Jood wijzen; op Jezus Christus, die ook hun Heiland wil zijn en hen tot burgers wil maken van het hemels Kanaän, het hemels Jeruzalem!

Ons gebed

Christenen hebben zich verre te houden van de nationalistische verwachtingen van het Joodse volk in onze dagen. Ook Joodse Christenen!

Kunnen zij bidden voor het welslagen van de opbouw van de nieuwe Joodse staat? Bidden voor de vrede van Jeruzalem? In Ps.122 lezen wij:

"Bidt voor de vrede van Jeruzalem."

Geldt deze vermaning vandaag ook voor ons? Voor Christen-Joden misschien?

Kunnen wij God om Zijn zegen vragen over een werk, wat zo kennelijk met Zijn wil in strijd is en Zijn misnoegen en toorn opwekt? Zulk een gebed zou ijdel zijn. Het kan niet verhoord worden.

Welk Jeruzalem is het, waarvoor Ps.122 oproept tot gebed? Zie vers 5: het is de stad, waar de stoelen des gericht gezet zijn, de stoelen van het huis van David. Het is het Jeruzalem uit de dagen der Davidische koningen.

Toen echter, om al de zonden van het volk, het besluit van God vaststond om Jeruzalem te verwoesten, moest het gebed voor de stad ophouden. Tot Jeremia zegt de Heere:

"Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op, en loop Mij niet aan; want Ik zal u niet horen." Jer. 7:16

En een ander maal:

"Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op; want Ik zal niet horen ten tijde als zij over hun kwaad tot Mij zullen roepen."

Jer. 11:14

Ook hun eigen gebed zou dus niet meer baten. En ten derde male lezen wij:

"Wijders zeide de Heere tot mij: Bid niet voor dit volk ten goede. Ofschoon zij vasten, Ik zal naar hun geschrei niet horen, en ofschoon zij brandoffer en spijsoffer offeren, Ik zal aan hen geen welgevallen hebben; maar door het zwaard en door de honger en door de pestilentie zal Ik hen verteren." Jer. 14:11, 12

De trouwe profeet, ofschoon zijn hart brandde van liefde voor zijn volk, heeft zich aan dit verbod ook gehouden. De laatste koning, Zedekia, zond hem een boodschap:

"Vraag toch de Heere voor ons, want Nebukadnezar, de koning van Babel, strijdt tegen ons, misschien zal de Heere met ons doen naar al Zijn wonderen, dat hij van ons optrekke." Jer. 21:2

Later gebeurde dit nog eens:

"Bid toch voor ons tot de Heere, onze God!" Jer. 37:3

Maar beide malen weigert de profeet, en geeft de koning een antwoord waardoor hem alle uitzicht op Gods hulp wordt afgesneden. Moeten wij thans bidden voor Israëls vrede in

Jeruzalem en in Palestina?

Dit lijkt mij een droevig misverstand. Waarom zouden wij bidden om iets waarin God toch niet verhoren kan? Bovendien zouden wij door zulk een gebed ons één maken met de - in Bijbels licht gezien - goddeloze pogingen van een afvallig en opstandig volk.

Waarachtig bidden veronderstelt gemeenschap met God en overeenstemming met Zijn gedachten. Zulk bidden is Gode aangenaam en vindt verhooring. En anders vergaat het ons zoals Jakobus zegt:

"Gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt."^{4:3}

Treffend is wat Jeremia schreef in een brief aan de ballingen in Babel:

"Zoekt de vrede der stad waarheen Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren, en bidt voor haar tot de Heere; want in haar vrede zult gij vrede hebben."^{29:7}

Niet bidden voor de vrede van Jeruzalem. Maar wel voor de vreemde verre stad waarheen de Joodse ballingen waren weggevoerd! Zo schrijft ook Paulus, dat wij bidden zullen

"...voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en eerzaamheid."^{1Tim. 2:2}

Geeft het Nieuwe Testament ons enige aanwijzing, dat de gelovigen moesten bidden, of gingen bidden, voor Israëls nationale toekomst en verlossing van het Romeinse juk? Drogen de apostelen en evangelisten ooit op iets anders aan bij het Joodse volk dan op bekering en geloof in de Heer Jezus Christus?

Laten wij bidden voor Israël zoals Paulus voor hen bad: niet een gebed voor de vrede van Jeruzalem en het welslagen van de opbouw van de Joodse staat. Maar: "een gebed om hun behoud."^{Rom. 10:1} Jezus Christus wil de Heiland zijn ook van iedere Jood die Hem aanroept.

"Want er is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Immers, een en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen die Hem aanroepen; want: Al wie de naam des Heeren aanroept, zal behouden worden."^{Rom. 10:12, 13}

Bovenstaand artikel is ontleend aan "**Wat zal er van de staat Israël worden**", geschreven n.a.v. de uitroeping van de Joodse Staat in 1948. Het 60-jarig jubileum van deze staat - onlangs in "Het Zoeklicht" terecht benoemd als "Jubilerende Ongehoorzaamheid" leek een goede aanleiding om dit **boekje, bij ons verkrijgbaar**, opnieuw onder de aandacht te brengen. Het hierna volgende artikel stamt uit dezelfde tijd.

Bazuingeschal voor Israel

door A. J. van Noppen, 1949

"Welgelukzalig is het volk hetwelk het geklank kent; ^{Ps.89:16}
O HEERE! zij zullen in het licht van Uw aanschijn wandelen."

Gedurende de maand Elul (september), op de feestdagen van Rosj-Hasjanah (Joods Nieuwjaar) en aan het einde van Jom-Kippoer (Grote Verzoendag) wordt in de synagogen op de sjofer, de bazuin - een ramshoorn - geblazen met rechtlijnige, roepende, gebroken en klaterende, schallende en jammerende geluiden. Dit is nog zuiver traditie en al is het aan de boeken van Mozes ontleend, het is nu een vorm geworden zonder inhoud.

Er zijn ook zovele overleveringen van de Ouden en Instellingen van de Rabbijnen bijgekomen, dat er van de oorspronkelijke (Bijbelse) betekenis niets is overgebleven.

Het is zoals de beide Jodenzendingen Trostianetzky en Rottenberg eens meemaakten in een synagoge in Antwerpen. Daar zaten enige oude en jonge Joden de Talmoed te bestuderen. Aan een aparte tafel zat een grijsaard met het hoofd op een foliant geleund. Hij was in diepe slaap gevallen, waarschijnlijk vermoeid vanwege de studie.

Een treffend beeld van het gehele Jodendom. Eeuwenlang zit het over de boeken van de traditie, de leer van de Rabbijnen gebogen om er de zaligheid

voor de ziel te vinden. Doch dit is tot heden tevergeefs geweest. "Hetgeen Israël zocht, dat heeft het niet verkregen." ^{Rom.11:7} Omdat het overal de zaligheid zoekt, behalve daar, waar ze in waarheid en volmaaktheid te vinden is, ^{Rom.9:32} nl. bij de Messias Jezus Christus, de Gekruisigde, maar door God Opgewekte uit de doden, in Wien alleen de zaligheid is. ^{Hand.4:12}

En nu is een geest van diepe slaap over hen gekomen. Vermoeid, beladen en uitgeput liggen zij terneer gedurende een verschrikkelijke lange nacht van nood, ellende en ballingschap, die al bijna tweeduizend jaren duurt.

Maar U zult zeggen: "Er is nu toch een ontwaken?"

Inderdaad! maar het is geen geestelijk ontwaken op het geluid van de sjofer. Vier feesten zijn bijna voorbij. Bijna, want het inzamelen van de volle oogst is bijna ten einde. Als de volheid van de volken zal ingegaan zijn, ^{Rom.11:25} dan kan Israël terecht zeggen:

"De zomer is voorbij, nog zijn wij niet verlost." Dan begint voor het oude volk de verdrukking eerst recht. Maar dan ook begint het geluid van de sjofer, het feest van het bazuin-geklank.

Maar is dat een feest? Het is een ernstige oproep tot bekering. Dat was ook de mening van de Rabbijnen, toen zij verklaarden, dat het Sjofar-blazen diende om het volk wakker te schudden, opdat het zich tot God moge bekeren. Want dat is immers het wezen van het blazen op de bazuin: om op te wekken en te sidderen, zoals geschreven is: "Zal de bazuin in de stad geblazen worden, dat het volk niet siddere?" ^{Am.3:6a}

Het bazuin geklank moet dus uit elkander schudden, het zondebesef wakker roepen, het bewustzijn wekken, dat wij zondaren zijn. Doch het sjofarblazen zal niet alleen de sonore klanken van de Sinai laten horen, niet alleen klanken van oordeel en vergelding, maar ook de liefelijke tonen van vergeving, van reiniging en heiliging, van verzoening en wederaanneming.

Aan het einde van de Grote Verzoendag wordt ook op de sjofar geblazen. Dan horen wij het volk toeroepen: "Ammi" en "Ruchama", "Mijn volk" en "Mijn geliefde" en dan horen wij die liefelijke toon: "Ik ben Jehovah, uw God."

Hiermede valt dan samen, volgens Lev. 25:8-13, het vijftigste, het jubeljaar, de uitroeping van vrijheid voor hen, die in slavernij gevallen waren. Dan jubelen de klanken van de bazuin de vrijheid uit van de arme slaven. Daarna volgt het laatste en grote feest, het feest van de loofhutten, van de sabbatsrust voor het Volk van God.

Samengevat hebben wij dus als rechtstreekse aanduiding van het Sjofar-blazen:

Gods-openbaring aan Zijn volk,
gemeenschap onder Zijn volk,
waakzaamheid door Zijn volk,
verootmoediging van Zijn volk,
vrijheid en verlossing voor Zijn volk,
gejuich, vreugde en rust met Zijn volk.

"Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank kent."

Maar dit is alles nog toekomst. Wij weten uit de Schrift, dat dit volk eerst nog "de grote verdrukking" te wachten staat. Laat ons hen dan nu doen horen de klanken van het Evangelie van Gods genade, opdat er nog velen nu worden gered. Zijn wij niet teveel vergeten wat Paulus schrijft: "Eerst de Jood en ook de Griek?" ^{Rom.1:16}

Geve God, dat er velen met ons zullen medegaan als de Heer Zelf komt "met een geroep, met de stem van een aartsengel, met de bazuin Gods", ^{1Thes.4:16, 17} wanneer de laatste bazuin (voor ons) zal klinken ^{1Kor.15:52} om ons met de ontslapen heiligen

"op te roepen van deez' aard' en te voeren hemelwaart."

Opgewekt om onze rechtvaardigmaking

**tenttoespraak van Ev. K. Rozendal
op de 16de Maranatha-Conferentie, 1932**

"Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften." ^{1Kor. 15:1-4}

De Heere Jezus Christus is gestorven voor een ganse wereld, en toch lezen wij niet in de Schrift, dat de Heere Jezus Christus is opgestaan voor de ganse wereld.

Het sterven van de Heere Jezus heeft te doen met verlossing. De opstanding van de Heere Jezus Christus heeft te doen met rechtvaardigmaking.

Het sterven van Christus Jezus heeft te doen met zonden en ongerechtigheid, en de opstanding met een gerechtvaardigd worden van hen die geloven in Hem.

Als wij niet meer hadden om te verkondigen dan dat Jezus Christus voor een verloren wereld is gegeven om te sterven, en er van God geen boodschap was, dat Hij was opgestaan, zou niemand zalig kunnen worden. Wij lezen: "Hij is overgeleverd om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking." ^{Rom. 4:25}

En wij kunnen dit zeggen, dat, toen Jezus Christus stierf aan het kruis, Hij stierf onder het oordeel Gods; dat de baren van Gods toorn over Hem zijn heengegaan, want God heeft Hem, Die geen zonde gekend heeft, zonde voor ons gemaakt. ^{2Kor. 5:21}

Al onze ongerechtigheden zijn op Hem aangelopen. ^{Jes. 53:6}

Daarom stierf Hij en werd Hij begraven. En op de derde dag heeft God door de Geest Hem doen opstaan uit het graf. Waarom? Om de eenvoudige reden, dat een heilig en rechtvaardig God volkomen voldoening vond in het offer dat Hij gebracht had. En als er nog één zonde van al de ontelbare zonden, die de Heere Jezus Christus aan het kruis gedragen heeft, op Hem was geweest toen Hij in het graf was, dan had een heilig en rechtvaardig God Hem niet kunnen doen opstaan. Maar God deed Christus opstaan als

een bewijs, dat Hij een volkomen genoegdoening teweeg had gebracht, dat Hij alles had betaald, de ganse straf der zonde, zodat een heilig en rechtvaardig God volkomen was bevredigd en Hij Christus uit het graf kon doen opstaan. Daarom lezen wij: "Hij is overgeleverd om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking." Rom.4:25

Toen God volkomen bevredigd was, kon Hij Hem uit het graf doen opstaan. Daarom lezen wij: "Want de liefde van Christus dringt ons: Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien Die voor hen gestorven en opgewekt is." 2Kor. 5:14, 15

Christus stierf voor een ganse wereld, zodat God de ganse wereld ziet als gestorven; juridisch, rechterlijk gestorven in Christus Jezus. En als er nog één mens zou zijn op aarde, als er nog één mens zou zijn in Nederland, als er nog één mensenkind zou zijn in deze tent, die niet door een heilig en rechtvaardig God in Christus Jezus, gezien werd als gestorven door Zijn lijden, door Zijn sterven, zou het oordeel Gods op dit moment op hem moeten vallen; maar zo lang als Christus Jezus staat tussen God en een verloren wereld, is het Goddelijke wapenstilstand en loopt deze wereld veilig totdat Hij komt om het oordeel uit te brengen, terwijl aan de andere zijde dit staat: "Opdat degenen, die leven,

niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is."

Er zijn tweeërlei soort mensen in de tent hier.

Ten eerste: Mensen die dood zijn door de misdaden en zonden. Ef. 2:1 Maar waar nu reeds 1900 jaar de misdaden en zonden zijn verzoend geworden in een oordeel dat aan de Heere Jezus voltrokken is, liggen zij juridisch, rechterlijk, onder het vonnis van het kruis, dood door de misdaden en de zonden.

Ten tweede: Er zijn er hier ook die leven in de Heere Jezus als Verlosser en Zaligmaker, zoals Hij Zelf zei: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die Mijn Woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven." Joh. 5:24

Daarom zegt de apostel: "Opdat degenen die leven niet meer zichzelf zouden leven maar Dien Die voor hen gestorven en opgewekt is."

Christus is voor de ganse wereld gestorven, maar opgestaan voor hen, die geloven in Hem.

En geliefde broeders en zusters in mijn Heer en Heiland, dat laatste heeft inzonderheid iets tot ons te zeggen, opdat wij die leven niet meer onszelven zouden leven, maar Hem Die voor ons gestorven en opgewekt is. Met Christus gestorven, met Christus begraven, en ook met Christus opgewekt.

En dan lezen wij, dat wat ons betreft: wij in nieuwigheid des levens zouden wandelen, en wat de Heere Jezus betreft: Hij is opgewekt tot de heerlijkheid des Vaders. "Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden."

Rom.6:1-4

Wat wil dat zeggen, in nieuwigheid des levens wandelen?

Wij weten het immers wel: De Schrift zegt, dat wie in Christus Jezus is, een nieuw schepsel is. 2Kor. 5:17 Bij een nieuw schepsel behoort een nieuwe wandel. Als aardse mensen hebben wij een aardse wandel gehad. Als aardse mensen hebben wij misschien ook gehad een aardse levensregel, hoe het mensen die op aarde zijn betaamt te leven, naar de moraal van de aardse standaard. Maar iemand die in Christus Jezus is, is een nieuw schepsel. En dan zouden wij moeten zeggen: hij is een hemels schepsel. Wij lezen: "Hierom, heilige broeders! die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt de Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus." Heb. 3:1

Wij als kinderen Gods zijn een hemelse roeping deelachtig. Onze plaats, onze positie als gelovigen is met de Heere Jezus daar waar Hij is. Kol.3:1-3

De Apostel Paulus spreekt het klaar en duidelijk uit en zegt: "Gelijk Hij ons

uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde." Ef. 1:4

En als ik nu zou vragen: "Zijt gij heilig en onberispelijk voor God in de liefde?", dan zoudt ge moeten bekennen en zeggen: "Nee, dat ben ik niet." En dat zult ge hier op aarde ook nooit zijn in uzelve, maar voor God zijt gij het, om de eenvoudige reden, dat de Heere Jezus Christus door Zijn lijden en sterven, door Zijn bloed, u heilig en onberispelijk gemaakt heeft voor God (in Gods oog) in de liefde, zodat elke vlek, elke rimpel die op uw ziel lag, alle ongerechtigheid en alle zonden die ooit in u openbaar werden of zouden kunnen openbaar worden, door Zijn dierbaar bloed gewassen en gereinigd zijn, zodat Hij u - krachtens Zijn werk - aan God de Vader kan voorstellen, heilig en onberispelijk in de liefde. Niet omdat wij dat zelf persoonlijk zijn, maar om de eenvoudige reden dat wij aangenomen zijn in de Geliefde. Ef. 1:6

Wij zijn in Hem volmaakt, en waar de Heere Jezus Christus tot zonde gemaakt is, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem, is het eenvoudig dit: dat waar al mijn zonden, al mijn vuilheid en ongerechtigheid geladen is op de Heere Jezus, omdat Hij Plaatsvervanger werd voor mij, en ik geloof in Hem als mijn Verlosser en Zaligmaker, en Hem aanvaard als voor mij in mijn plaats gestorven, is God in staat Zijn rechtvaardigheid, Zijn reinheid, Zijn heilig-

heid mij toe te rekenen, alsof ik die persoonlijk bezat, omdat Hij Hem mijn ongerechtigheid en mijn zonde heeft toegerekend alsof Hij ze persoonlijk bezat. ^{2Kor. 5:21}

In het 3de vers van Efeze 1 lees ik: "Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons zegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus." Wij zijn opgewekt met Hem, opgestaan met Hem. God ziet ons als een nieuwe schepping, opgestaan met Christus, gezet met Hem in de hemel, zoals Ef. 2:6 zegt: "En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus."

In de gedachte Gods zijn wij daar waar Hij is, en hoewel wij wel in de wereld zijn, zegt de Apostel, zijn wij niet van de wereld, om de eenvoudige reden: wij zijn opgewekt, opgestaan met Christus en gezet met Hem in de hemel. En daarom zegt hij: "Wandelt waardiglijk met de roeping waarmede gij geroepen zijt." ^{Ef. 4:1}

Waar onze plaats, onze positie is: "met Christus opgestaan en opgewekt, en gezet met Hem in de hemel," past het ons, betaamt het ons, in overeenstemming daarmede te leven en in overeenstemming daarmede te wandelen. En, zoals Paulus zegt, niet meer onszelven te leven, maar Hem Die voor ons gestorven en opgestaan is, zodat wij nu voortaan de Heere Jezus zouden leven.

Kunt gij dat doen, mijn broeders en zusters ?

Natuurlijk kunt gij dat doen. Daar toe heeft God u bekwaam gemaakt.

^{2Kor. 3:6} God zal niets van u vragen wat ge niet zoudt kunnen doen. God heeft u toegerust en daarom is het in het hart van de apostel Paulus een begeerte - zoals wij reeds vanmiddag gehoord hebben, toen Br. (Johannes) de Heer deze tekst citeerde - "Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht Zijner opstanding." Want, broeders en zusters, als wij de Heere zullen leven, als wij de Heere waardiglijk zullen leven, dan is een van de eerste vereisten van het leven van een kind van God dat wij de Heere Jezus leren kennen. En wij mogen wel zeggen, dat als er een gebrek is in wandel en als een kind van God niet wandelt overeenkomstig de positie en de plaats die God hem geschonken heeft, dan is dat een gebrek aan kennis. Hij kent de Heere Jezus niet genoeg. Hij kent de Heere Jezus niet voldoende. En wat de apostel Paulus en elke gelovige dikwijls op de knieën heeft gebracht, is dit: dat de gelovigen mogen leren verstaan, mogen leren kennen de Heere Jezus Christus in Zijn persoon. En naarmate Zijn persoon en Zijn heerlijkheid de ziel vult van een kind van God, naar die mate wordt het leven van een kind van God - zo eenvoudig en zo gemakkelijk - in overeenstemming met de positie.

Wij hebben een lied:

"Dierb're Jezus, U te kennen is mij meer dan alles waard."

En hoewel de lippen dat dikwijls zeggen, is er toch iets in het hart van elk kind van God, nl. de wonderbare begeerte om meer te leren kennen van de Heere Jezus, en naarmate Zijn beeld, Zijn karakter, Zijn wezen onze zielen gaat vullen en Hij plaats neemt in ons leven, naar die mate is de Geest van God in staat Hem openbaar te maken. Naarmate wij met Hem de plaats innemen als opgestaan met Hem en dus ons hart uitgaat naar Hem, naar die mate is de Geest van God in staat door het Woord van God, onze ziel ook te vullen met Hem en dat openbaar te maken.

Daarom zegt de apostel: "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods." Kol. 3:1

Als het dan een waarheid is dat wij opgewekt zijn met Christus en wij dit aanvaarden door een waarachtig geloven - ik bedoel niet als een wetenschap zoals honderden en duizenden Christenen weten dat zij opgewekt zijn met Christus, maar dat het inderdaad in onze ziel een waarachtige waarheid is geworden, even waarachtig als wij geloven dat Hij ons verlost en zalig maakt, geloven wij ook dat wij met Hem zijn opgestaan. En wat dan? Wel, dan zoeken wij de dingen die boven zijn. En indien de gelovige niet de dingen zoekt die boven zijn, is dat niet omdat hij der wereld gelijkvormig is, maar omdat hij niet gelooft dat God zegt dat hij met Christus is opgewekt. Als hij de plaats inneemt die God

heeft geschonken, en zich die door het geloof waardig maakt, zoekt hij de dingen die boven zijn. Zoals hier staat: "Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn, want (de reden!) gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid." Kol. 3:3,4

Dat is de weg van Gods genade. Dat wordt ons alles toegerekend in Christus Jezus. En nu mogen wij op deze conferentie zeggen: "Dat is heerlijk, dat is kostelijk, met Hem gestorven, begraven en opgestaan," en naar huis gaan met deze gedachte en het anderen vertellen; toch kan het zijn dat onze ziel aan deze dingen geen deel heeft. Het is mogelijk, broeders en zusters, dat deze waarheden Gods, die ons zo na aan het hart gelegd worden deze dagen, in ons verstand post vatten, zonder dat ze ons hart bezitten, en dan heeft het geen waarde. Dan kunnen wij wel zeggen dat wij zoeken de dingen die boven zijn; maar indien wij waarachtig met ons hart geloven en aanvaarden, zodat het een realiteit wordt, zoeken wij vanzelf de dingen die boven zijn en bedenken wij de dingen die boven zijn, waar Christus is. Dan is ons hart daar waar Hij is, daar waar Jezus Christus is, Die ons dierbaar geworden is. Dan is ons hart daar waar Hij is, Die ons verlost en zalig maakt van onze zonden. Dan krijgt Christus Jezus een plaats

in onze ziel en dan wordt waarheid wat de apostel zegt: "Opdat Christus door het geloof in uwe harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte en hoogte zij. En bekennen de liefde van Christus, Die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods." Ef. 3:17-19

God heeft een doel met Zijn volk. God heeft een doel met u en God heeft een doel met mij. God heeft een doel met alle kinderen Gods. Gods doel is dit: dat wij allen tezamen vervuld worden. Waarmede? Met de volheid Gods. Is dat woord u te machtig?

Wij lezen, dat in Jezus Christus de volheid der Godheid lichamenlijk woont. Kol. 2:9 En er is niemand in deze tent die eraan twijfelt dat Jezus Christus als Gods Zoon evenzeer God is als God de Vader, en dat Hij, God de Zoon, niet minder God is dan God de Vader. En nu krijgen wij het wonder van Gods genade, dat God wenst, dat in ons, in u en in mij, Hij lichamenlijk zal geopenbaard worden, m.a.w. dat in u en in mij de volheid Gods wone.

"Hoe kan dat?" denkt gij wellicht. Het is een wonder van Gods liefde, als wij dit leren bedenken, dat de Heere Jezus Christus, de Zoon des mensen, niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Mat. 20:28; Mark. 10:45 En als wij dat leren verstaan in ons

eigen leven, dan zullen wij voor God iets kunnen zijn.

Want zullen wij voor God iets kunnen zijn, dan zal eerst de Heere Jezus in ons hart moeten wonen. Want naarmate de persoon van Christus gestalte in ons verkrijgt, en naarmate de Geest van God in staat is ons leven, onze ziel te vullen met Jezus Christus, naar die mate kan God ons gebruiken. En daarom zegt de apostel: "opdat Jezus Christus door het geloof in uwe harten wone." Ef. 3:17

Denkt gij dat dit mogelijk is, dat Hij, Christus Jezus, door het geloof in uwe harten woont? Hij is in mij. Hij is in elk kind van God, maar de vraag is of Hij daar woont, of Hij daar Zijn thuis vindt, praktisch gesproken, of een kind van God vol en vervuld is met de persoon van Christus, of Hij in het hart woont.

Het is mogelijk dat wanneer een jongeman een meisje ziet en met haar kennis maakt, dat meisje na zeer korte tijd in zijn hart woont, en hij haar door het geloof reeds ziet als zijn vrouw. En vanaf dat moment, kunnen wij zeggen, is de levensbasis van die jongeman veranderd, is ingesteld op dat meisje. Hij krijgt een doel, hij krijgt een ideaal voor de toekomst en voortaan is zijn leven ingesteld, afgestemd op de idee dat zij zijn vrouw zal worden. Zij leeft door het geloof reeds in zijn hart. Ik heb dat zelf beleefd en doorleefd. En als dat mogelijk is met een jongeman ten opzichte van een

meisje, denkt ge dan niet dat de Heere Jezus Christus u zoveel waard kan zijn, wanneer gij door het Woord Gods leert verstaan dat Hij in uw hart woont, opdat gij moogt verstaan de breedte en de lengte en de hoogte en de diepte van Zijne liefde jegens u, dat Gij Hem toestaat door het Woord Gods en door de Geest Gods Hem te leren zien in Zijn wonderbare oneindige grenzeloze liefde voor u, en de volheid van God in ons wone?

En wat is de volheid Gods? De grenzeloze liefde Gods, openbaar gemaakt aan mensen zoals wij zijn, zodat wij leren verstaan hoe lief God ons heeft; dat gij persoonlijk leert verstaan hoe lief God u heeft; dat gij persoonlijk leert verstaan hoe lief Jezus u heeft. En gij leert dat verstaan niet door allerlei ervaringen, maar in het Woord van God. Naarmate gij in het Woord van God leert zien de diepte en wonderbare betekenis van Zijn lijden en sterven voor u; naarmate gij leert zien het wonder en de betekenis dat de Heere Jezus Christus opgestaan is en dat gij met Hem opgestaan, verrezen en met Christus in de Hemel gezet zijt.

Wij leren dan verstaan in Christus een Heiland te hebben Die ons zó lief had dat Hij Zijn leven voor ons gegeven heeft. Hij is neergedaald uit de hemel der heerlijkheid, waar de engelen in de hemel hun aangezichten met de vleugelen bedekten, en uitriepen: "Heilig, heilig, heilig is de Heere der Heerscharen."

Hij liet de glorie en de majesteit van Zijn Godheid varen, en Hij werd een mens zoals wij zijn. En Hij was gewillig Zijn heerlijkheid te verliezen en naar de hel der verdoemenis te gaan om u en mij daaruit op te nemen en neer te zetten bij Zich op de troon bij God de Vader, nadat Hij voor ons gestorven was en geboet had en Hij voor onze zonden geleden had, nadat Hij begraven en opgestaan is.

Broeders en zusters, dan leren wij verstaan hoe wonderbaar liefdevol zulk een Heiland is. Als Hij ons zó lief gehad heeft en als Zijn genade zich geopenbaard heeft in zulk een grenzeloze liefde, vertrouw Hem dan uw ganse leven toe en zeg: "Ik wil, ik wens met U het opstandingsleven te leven." Zeg: "Ik heb behoefte U te leren kennen." En als wij de Heere Jezus Christus leren kennen, dan wordt onze ziel vervuld met Hem en woont Hij als vanzelfsprekend in onze harten door het geloof. Dan wordt ons ideaal veranderd; dan krijgen wij een ander doel; onze levensprincipes worden veranderd; wij worden afgestemd op Goddelijk, hemels leven, op het leven van de Heere Jezus Christus, onze Heiland. Dan komt wat Paulus zegt: "Ik ben met Christus gekruist en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij." Hij woont in mijn hart en het leven dat ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God. ^{Gal. 3:20}

En, zoals wij gisteren reeds hebben gezegd, broeders en zusters, dan is

het 't Woord van God dat ons doet kennis maken met Hem.

Ik wil u nog een tekst voorlezen: "De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." ^{2Kor. 3:17, 18}

Met ongedekt aangezicht de heerlijkheid van onze Heer en Heiland als in een spiegel aanschouwende! Wij die niet leven onder de Wet maar onder de genade, die hebben leren verstaan, dat waar wij de Bijbel ook openen, wij niet de vloek ontmoeten, maar in Jezus Christus de zegen. Dat het ganse woord spreekt van Christus naar de Schriften, Die gestorven en begraven en opgestaan is naar de Schriften. ^{1Kor. 15:3 e.v.}

In die Schriften, in dat Woord van God, aanschouwen wij Christus als in een spiegel, en wij worden naar datzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid als van des Heeren Geest. En naarmate wij als kinderen Gods dat Woord Gods leren kennen, en dat Woord Gods leren verstaan, naar die mate is God in staat ons te veranderen naar dat beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid als van des Heeren Geest.

Dat proces is zo eenvoudig. Dat kost niet veel inspanning. Het is geen krachttoer dien gij moet verrichten, maar het enige wat gij hebt te doen is

u in te stellen, u af te stemmen op datgene wat God u gemaakt heeft in Christus Jezus. En indien gij met Hem verrezen zijt, indien gij met Hem opgestaan zijt, is het dat wij die leven niet meer onszelven zouden leven, die is gestorven en begraven, maar Hem Die voor ons gestorven en opgewekt is.

Christus Jezus is voor de gehele wereld gestorven, maar opgestaan voor de gelovigen, opdat wij niet meer onszelven zouden leven, maar Hem. En dat leven van Hem bestaat hierin dat wij Hem leren kennen, dat Hij door het geloof in onze harten woont, dat Hij onze zielen vult met Zichzelf, dat wij Hem in staat stellen ons te vullen met het begrip van Zijn oneindige wonderbare heerlijke liefde, zodat onze harten volkomen blij en gelukkig zijn en wij in het Woord van God niet anders dan telkens weer Christus Jezus zien en Zijn beeld in het Woord van God volkomen wordt.

En waar gij nu misschien deze dagen bepaald wordt bij enkele, 3 of 4 dingen, gestorven, begraven en opgestaan en verrezen met Christus, broeders en zusters, ik kan u verzekeren, als gij het Woord Gods leert kennen, zult ge tientallen wonderbare dingen vinden, die gij in Jezus hebt. En naarmate gij deze dingen leert verstaan, vat dat post in uw hart, en naar die mate is het de Geest van God mogelijk en gemakkelijk de volheid van Jezus in uw leven openbaar te maken, ten behoeve van een verloren wereld. God helpe u!

Studie-vakantiereis naar Egypte, Jordanië en Israël

Het grote enthousiasme na onze groepsreis in 2007 naar Israël en Jordanië, waarbij ook een bezoek werd gebracht aan de overblijfselen van Sodom en Gomorra, heeft ons doen besluiten opnieuw een reis te organiseren. Deze keer beginnen wij in Egypte, om daarna de woestijnreis van Israël uit Egypte te volgen tot aan de locatie van de doortocht door de Schelfzee. Na hier een dag te hebben doorgebracht reizen wij verder per boot naar Akaba en van daar weer per bus naar Petra voor het traditionele bezoek van drie dagen aan die plaats. Vervolgens staan nog Jeruzalem en Galilea op het programma. Het volledige programma van 16 t/m 28 maart 2009 werd in de voorgaande Circulaire gepubliceerd, en is ook apart bij ons aan te vragen.

Deelname

Door allerlei onzekerheden in de reiswereld, die de laatste tijd ook uitgebreid in het nieuws zijn geweest, en de forse verhogingen van alle tarieven in Jordanië, valt de deelnameprijs helaas niet laag uit. Bovendien is dit niet een vakantiereis uit een catalogus, maar een door en voor ons zelf samengestelde studiereis. Niettemin is het ons gelukt de definitieve deelnameprijs te beperken tot • 1945,00 pp. op basis van half pension. Dat is inclusief luchthavenbelasting van ca. • 255, en uitreisbelasting van ca. • 12,50.

Nadere informatie en opgaven graag zo spoedig mogelijk bij br.

Klaas Boersma, Pater Schuurmanstraat 6, 8701 CX Bolsward. 0515-573468

De nevenstaande agenda is uiteraard niet volledig. Allereerst staat op ons programma de jaarlijkse NBC conferentie in Wuppertal, van zaterdag 26 juli tot en met vrijdag 1 augustus 2008. Het aantal deelnemers stijgt dit jaar ruim boven de 300! Ook niet-deelnemers zijn welkom in de bijeenkomsten, die vanaf zaterdagavond gehouden worden, dagelijks om 9:45 en 19:30.

Het adres en telefoonnummer is: Bildungstätte "Bundeshöhe", Bundeshöhe 7, 42285 Wuppertal, Duitsland. Onderwerp: Het normale christelijke leven.

Daarna komen in september nog 3 campagnes met de NBC evangelisatietent.

Vroomshoop: 31 aug t/m 5 sept; Locatie: Plantsoen
Oud-Beijerland: 7 t/m 12 sept; Locatie: Kikkershoek
Katwijk: 13 t/m 19 sept; Locatie: Zanderij t.h.v. Parnassiastraat

Wij nodigen iedereen van harte uit deze bijzondere bijeenkomsten te bezoeken.
De meest actuele gegevens vindt u op www.bijbelstudie.nl

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 2/16/30 okt,
13/27 nov, 11 dec, 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2,
Bijbelse Bedelingen

APELDOORN zondag 14 sep,
21 dec, 10:30 uur,
P. Saenredamstr. 15

BEVERWIJK zondag 7 dec,
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 7 sep, 5 okt,
2/30 nov, 10:00 uur;
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A,

BOLSWARD zaterdag 25 okt,
20 dec, 11 apr, 10:00 uur;
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College

DRACHTEN donderdag 9/23 okt,
6/20 nov, 4/18 dec, 20:00 uur;
Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31; Samuel en zijn tijd

DRACHTEN zondag 26 okt,
10:00 uur, Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 1/15/29
okt, 12/26 nov, 10 dec,
20:00 uur; C.Huygens College,
Strausslaan 1

EMMEN maandag 6/20 okt, 3/17
nov, 1/15 dec, 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Het boek Handelingen

't HARDE zaterdag 27 sep, 22 nov,
17 jan, 28 feb, 9 mei, 10:00 uur;
't Poshuis, Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag

LEERDAM zondag 21 sep, 19 okt,
16 nov, 14 dec, 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a,
De 1e brief van Johannes

LINSCHOTEN maandag 29 sep,
13/27 okt, 10/24 nov, 8 dec,
20:00 uur; "De Vaart",
J. Barneveldstraat 24,
Het Evangelie van Markus

OLDEBROEK dinsdag 30 sep, 14/28
okt, 11/25 nov, 9 dec, 20:00 uur;
Stationsweg 43,
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 21 sep,
5/19 okt, 2/16/30 nov, 14 dec,
17:30 uur; L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

OUD-BEIJERLAND zondag 9 nov,
10:00 uur,
Karel Doormanstraat 11

URK dinsdag 7/21 okt,
4/18 nov, 2/16 dec, 20:00 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk8-2

URK zondag 28 sep, 23 nov,
10:00 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk8-2

Geliefde lezer,

Het is de bedoeling dat wij "niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen." Zo bezien is het droevig gesteld met velen die zichzelf "bijbelgetrouw" achten. Toegegeven: een Lakeland terriër is een aardig beest en Bentley en Davidson zijn eveneens befaamde merknamen. Maar als een met oorhangers en tatoeages toegetakelde psychopaat met de naam Bentley en de suggestie van een zeker type motorfiets de mensen toegilt en neerslaat onder het uitschreeuwen van de naam van de Zoon van David, denk je toch niet aan een opwekkingsprediker maar aan een Hell's Angel. Toch? Dan denk je aan een antichrist. Iemand over wie de Heer zei: "Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!" Mat. 7:22, 23 Of je denkt aan: "Er zullen valse christussen, en valse profeten opstaan, en zullen tekenen en wonderen doen, om te verleiden, indien het mogelijk ware, ook de uitverkorenen." Mk. 13:22 Maar een "opwekking" in Lakeland? En dan ook nog beweren dat er dringend behoefte was aan "dit diepere werk van de Geest"! Kom nou! Maar hoe leg je zonder lachen of huilen uit, dat dit juist uiterste oppervlakkigheid is?

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

Postbank 55 67 669
Rabobank 30 87 47 046
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Giften voor de tentevangelisatie

Rabobank 10 35 81 006
ten name van
NBC Evangelisatie, Bolsward